

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci výkonu rozhodnutia oprávnenej **Sociálnej poisťovne – ústrediu**, ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, proti povinnej **K. M.**, bývajúcej v N., **pre vymoženie 5 178 Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. E 2422/96, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. apríla 2004 sp.zn. 8 CoE 28/2004 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie oprávnenej **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nitra uznesením z 10. októbra 2001 č.k. E 2422/96-18 zastavil výkon rozhodnutia, ktorý bol nariadený uznesením z 30. septembra 1996 č.k. E 2422/96-3 a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na § 268 ods. 1 písm.b/ O.s.p. a tým, že právo priznané vykonávaným platobným výmerom zaniklo v dôsledku toho, že od lehoty na jeho splnenie uplynuli tri roky a tak sa toto rozhodnutie správneho orgánu stalo neúčinným. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre uznesením z 30. apríla 2004 sp.zn. 8 CoE 28/2004 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, keď sa stotožnil s právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie oprávnená, ktorá navrhla uznesenie odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vyčítala obidvom súdom, že v danej veci otázku preklúzie neposudzovali podľa § 107 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zák.č. 306/1991 Zb., podľa ktorého ustanovenia rozhodnutie možno vykonať v lehote desiatich rokov po uplynutí lehoty ustanovenej pre splnenie povinnosti, ale vychádzali z ustanovení Správneho poriadku. Navyše krajský súd preskúmal iný exekučný titul, hoci správne sa mal zaoberať rozhodnutím S. S. S. Z., B. č. X. z 21. februára 1992. Namietala, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.).

Povinná sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), preskúmal najskôr bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie oprávnenej smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. V zmysle § 239 O.s.p. platí, že pokiaľ dovolací súd vydal rozhodnutie v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie (§ 239 ods. 1 O.s.p.), alebo potvrdzujúce uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak aj odvolací súd v ňom vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo ak c/ ide o uznesenie o návrhu o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.).

Nakoľko dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených uznesení, je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Vady konania uvedené v tomto zákonom ustanovení však neboli dovolacím súdom zistené a ani dovolateľkou namietané.

Z obsahu dovolania oprávnenej je zrejmé, že prípustnosť dovolania vyvodzuje zo skutočnosti, že súdy v súvislosti s posúdením materiálnych predpokladov výkonu rozhodnutia použili nesprávny právny predpis (ide o dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. – nesprávne právne posúdenie veci) a tiež, že odvolací súd vychádzal z iného exekučného titulu než v skutočnosti bol podkladom pre súdny výkon rozhodnutia, a tak podľa názoru dovolateľky konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.). Obidva dovolacie dôvody sami osebe prípustnosť dovolania však nezakladajú. Môžu byť len odôvodnením dovolania v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Keďže prípustnosť dovolania oprávnenej nemožno v danom prípade vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jej opravný prostriedok odmietol podľa § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože povinnej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :